№ 42. Czwartek 20. Lutego 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. - Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gmina miasta *Starcjsoli* w obwodzie samborskim obowiązała się z funduszów kasy miejskiej:

1) podwyższyć dotacyę tamtejszej szkoły trywialnej ze 189 zł. na 230 zł. w. a.;

2) ustanowić posadę pomocnika szkolnego z płacą 150 zł. w. a.;

3) znajdujące się w budynku szkolnym, z dwóch izb i kuchni złożone pomieszkanie nauczyciela przyrządzić na salę szkolną i pomieszkanie dla pomocnika szkolnego, a nauczycielowi na czas odjęcia pomieszkania płacić roczne pauszale w kwocie 50 zł. w. a.;

4) na opał drugiej sali szkolnej dodawać rocznie 16 zł. w. a. na drzewo;

5) pauszale na utrzymanie posługacza szkolnego podwyższyć z 25 zł. na 36 zł. w. a., a dodatek na drobne potrzeby szkolne z 3 zł. 36 c. na 10 zł. w. a., z warunkiem, azeby z ostatniej kwoty sprawiano także premia szkolne na examin letni w wartości 5 zł. w. a.; nakoniec

6) drugą salę szkolną zaopatrzyć we wszelkie potrzebne porządki.

Te znaczne ofiary ku poparciu oświaty ludu podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Telegramy.

Wenecya, 17. lutego. Jego Cesarzew. Mość Arcyksiążę Rainer przybył tu dziś zrana morzem z Dalmacyi, a Jego Królewicz. Mość książę Walii z Tryestu.

Berlin, 17. lutego. Izba deputowanych obrała znowu Grabowa prezydentem a Behrenda z Gdańska i Bockum-Dolffsa wiceprezydentami.

Prywatne telegramy.

Petersburg, 17. lutego. Załoga w Nauplii zbuntowała się 13. b. m. Bliższych szczegółów nie ma. Rząd użył wszelkich środków do przytłumienia insurekcyi. W Atenach i w całem Królestwie zupełny spokój.

Petersburg, 18. lutego. Załoga w Neuplii podniosła bunt, komunikacya z tem miastem przerwana; w Atenach obiegają tylko niepewne wieści.

Przegląd polityczny.

Lwów, 19. lutego. Z przyszłym tygodniem zbliża się rocznica ogłoszenia patentów konstytucyjnych w monarchyi austryackiej, i podobnie jak w zeszłym roku zamierzają liczne miasta prawie we wszystkich prowincyach monarchii obchodzić uroczyście ten dzień pamiętny w dziejach Austryi. *Donau Ztg.* wymienia już cały szereg miast, które przygotowują się do tej uroczystości, a przy niektórych podaje oraz krótki program festynów, któremi ma być uczczona pamięć tej rocznicy. Tylko stolica czeska obchodzić będzie ten dzień cale odmiennie w tym roku, gdyż na przedstawienie namiestnictwa postanowiło miasto zaniechać wszelkich kosztownych manifestacyj, a natomiast urządzić dobrowolną składkę na ulżenie niedoli mieszkańcom, którzy stali się ofiarą powodzi tak w stolicy jak i na prowincyi.

Wiadomości obchodzących ogół monarchyi nie mamy dziś żadnych, chyba policzylibyśmy do tego działu ogłoszenie dyrekcyi bankowej, że eskonto od wexli miejscowych bez różnicy terminu wypłaty oznaczone zostało na 5%, i wiadomość podaną w dziennikach wiedeńskich w formie pogłoski, jakoby wydział finansowy zawotował dla ministerstwa sprawiedliwości dodatek do budżetu w sumie 57.800 zł. w. a. na polepszenie płacy urzędników sądowych.

Arcyksiążę Rainer i książę Walii zjechali się 17. b. m. w Wenecyi, a książęta bawarscy odjechali 15go z Tryestu do Grecyi. — Ze spraw zagranicznych góruje dotąd jeszcze w dziennikach wiedeńskich spór dyplomatyczny względem reformy związku niemieckiego, i wczorajsza wieczorna Gazeta wiedeńska ogłosiła również dwa dokumenta w tej sprawie: odpowiedź pruską na notę zbiorową, i notę p. Bernstorffa w odpowiedzi na oświadczenie ministra saskiego.

Poczta francuska nie przyniosła dziś także nic ciekawego. W braku wiadomości krajowych lub mających styczność z bieżącemi sprawami europejskiemi, podają dzienniki paryskie obszerny raport kontradmirała Bonnarda o zajęciu warowni anamickiej Bien Hue w Kochinchinie; pokazuje się z niego, że Anamici stawili silny opór, ale pokonała ich przewaga artyleryi francuskiej. Rozstrzygnęła się już także kwestya co do naczelnego dowództwa expedycyi mexykańskiej; obejmuje to dowództwo wiceadmirał Jurien de la Graviere, a jenerał Lorencez będzie dowodził tylko korpusem lądowym. Admirała upoważnił także rząd do wszelkich układów dyplomatycznych, dodając mu do pomocy pana Saligny, byłego pełnomocnika w Mexyku. Jakoż podług doniesienia z Veracruz w dzienniku *Pays* rozpoczął już p. Jurien swoje urzędowanie wydaniem proklamacyi do Mexykanów, w której zapewnia ich, że mocarstwom sprzymierzonym idzie tylko o satysfakcyę za swoje pretensye, i że nie myślą wcale narzucać woli swojej krajowi. To oświadczenie miało sprawić taki skutek, że jenerał Doblada postanowił zaproponować Francuzom zawieszenie broni.

W Anglii nie uśmierzyło się dotąd jeszcze rozdrażnienie przeciw Ameryce, podniecone teraz na nowo wiadomością o powtórnem zatopieniu okrętów z kamieniami w zatoce Charlestonu, a expedycya mexykańska podaje podobnie jak w Hiszpanii broń opozycyi przeciw ministrowi spraw zagranicznych; zarzuca mu bowiem opinia publiczna, że niepotrzebnie wmieszał się do tej sprawy, która Anglii żadnej nie przyniesie korzyści. Zresztą nie dostarczyła stolica Albionu temi dniami nic ciekawego, a nawet rozprawy parlamentu angielskiego są cale obojętne dla reszty świata. Na ostatniem tylko posiedzeniu z 14go b. m. było kilka interpelacyj ciekawszych względem niszczenia portów w Ameryce, względem barbarzyńskich zwyczajów w Dahomeju i względem układów handlowych z Belgią, co wszystko podamy szczegółowo w przynależnej rubryce. Przytoczyć możemy jeszcze doniesienie z Londynu, że negocyacye względem pożyczki francuskiej, zerwane jak się pokazuje teraz dla niedyskrecyi bankierów angielskich, zostały na nowo rozpoczęte z p. Rothszyldem, i mają być en famille prowadzone.

Król sardyński wybiera się z 3. marca do Medyolanu, i ma cały tydzień zabawić w tem mieście; zaś podróż jego do Neapolu została odroczona, jak mówią, z obawy wypadków, które mogą nastąpić z wiosną, a natomiast pojedzie do Neapolu młody Królewicz Humbert. — W ostatnich czasach pisano znowu wiele o tem, że Garibaldi zamyśla wkrótce wystąpić czynnie i urządza w tym celu tajemne werbunki po całym półwyspie; otoż teraz oświadcza *Diritto* z upoważnienia byłego dyktatora, że Garibaldi nie ma żadnego udziału w tych werbunkach. Głównie zaś zwraca teraz na siebie Rzym uwagę świata, i nadchodzące ztamtąd wiadomości zdają się usprawiedliwiać tę ciekawość. Widocznie bowiem gotują się jakieś niedalekie wypadki, które mogą wpłynąć stanowczo na zmianę teraźniejszych stosunków. Wspomnieliśmy już wczoraj, że koncentracya wojsk piemonckich w pobliżu Rzymu niejest bez znaczenia, a dzisiejsze wiadomości utwierdzają nas w tym domyśle, donosząc, że ponieważ zbliża się termin expiacyi kontraktów liwerunkowych dla załogi francuskiej, ma Sardynia nadzieję zastąpić ją w krótce swoją załogą w Rzymie. Co więcej natrafiamy nawet na wieści w dziennikach, jakoby Ojciec Ś. miał zamiar w takim razie opuścić niezwłocznie Rzym i przenieść siedzibę swoją do Wenecyi lub Wiednia. Wszystko to mogą być wprawdzie tylko domysły dziennikarskie, ale zastanawia przecież równoczesne zejście się ich w tej chwili. Nakoniec i to godna jeszcze uwagi, że komitet narodowy w Rzymie wydał proklamacyę do Rzymian, w której zaleca zapomnąć wszelkie urazy do władzy duchownej i przekonać świat uszanowaniem dla duchowieństwa, że chociaż naród sprzeciwia się świeckiej władzy Papieża, znajdzie przecież osoba Ojca Świętego należytą cześć i bezpieczeństwo w Rzymie nawet bez obcej załogi.

Co do wniosku względem uznania Włoch w pruskiej izbie deputowanych przyniosły teraz dzienniki ciekawe wyjaśnienie; pokazuje się z niego bowiem, że rząd pruski chciał zachować sobie inicyatywę tego kroku, i że minister Patow chciał przeto wymódz w komisyi wstrzymanie wniosku; ale ponieważ nie chciał się obowiązać co do terminu wniesienia propozycyi rządowej, wystąpił p. Carlowitz z wnioskiem swoim w izbie. W ogóle widać, że ministeryum pruskie niewyrobiło sobie jeszcze silnego stronnictwa w izbie. — Król wirtemberski przebył szczęśliwie słabość i powraca już do zdrowia.

Zarzucano z wielu stron rządowi wojskowemu w Warszawie, że nie ogłasza wyroków wydawanych na więźniów politycznych; dziś tedy donosi telegram, że *Dziennik powszechny* ogłasza naraz 143 wyroków wydanych od zaprowadzenia stanu wojennego aż po 27go stycznia. — W Petersburgu nastąpiło wreszcie częściowe otwarcie uniwersytetu, mianowicie otworzony został wydział języków oryentalnych, a oprócz tego dozwolił rząd kilku profesorom miewać publiczne prelekcye za murami uniwersytetu; także ustanowiona została czasowa komisya do egzaminowania uczniów 3. i 4. kursu.

Z Grecyi otrzymaliśmy na Petersburg prywatny telegram, że w Nauplii podniosła bunt załoga; szczegóły jednak tego powstania nie są jeszcze wiadome.

Sprawy krajowe.

Szóste posiedzenie rady miasta Lwowa, odbyte na dniu 2. stycznia 1862 r. pod przewodnictwem pana burmistrza, po odczytaniu i przyjęciu protokołu z 19. grudnia 1861.

(Ciąg dalszy.)

II. sekcya finansów, handlu i przemysłu.

Czynności tej sekcyi:

Ułożenie budżetu dochodów i wydatków miasta; ułożenie wniosków i kosztorysów do rozmaitych w ogólnym budżecie niezawartych wydatków; wnioski do polepszenia stanu finansów, wnioski dodatku gminnego do podatków i zaciągania pożyczek dotyczące; — przejrzenie budżetu specyalnych korporacyi i zakładów pod opieką lub nadzorem miasta zostających; — rewizya rachunków, utrzymanie w ciągłej ewidencyi inwentarza majątku; rewizya kas miejskich i wspomnionych zakładów, wnioski administracyi majątku miejskiego i rzeczonych zakładów dotyczące; słowem wszystkie sprawy odnoszące się do finansów miasta i wspomnionych zakładów, jako też w ogóle kontrola zarządu całego majątku gminy miasta Lwowa, jego dochodów i wydatków.

Do tej sekcyi należą także: Sprawy przemysłu i handlu, sprawy cechów, sprawy dotyczące prawa zarobkowania, sprawy stowarzyszeń handlowych i przemysłowych.

III. sekcya budownictwa i robót publicznych.

Pod zarząd tej sekcyi należą:

Wszystkie budowle i roboty publiczne, które kosztem miasta lub kosztem zakładów pod opieką miasta zostających uskutecznione być mają, drogi i bruki, ogrody publiczne; — czystość, upiększenie i oświetlenie miasta, zaopatrzenie go wodą: policya publiczna.

IV. sekcya bezpieczeństwa i porządku, zdrowia i spraw wojskowości.

W zakres tej sekcyi przynależą:

Sprawy dotyczące porządku spokojności i osobistego bezpieczeństwa mieszkańców na ulicach i publicznych placach miasta (jako poprawka przez radnego p. Dra. Maciejowskiego wniesiona, a przez zgromadzenie przyjęta); sprawy odnoszące się do cen mięsa i innych żywności, dozoru nad miarą i wagą, nad jakością i dobrocią żywności; — sprawy uregulowania i utrzymania według istniejących przepisów stosunków między służbą, czeladzią a ich chlebodawcami; — sprawy policyi przemysłowej i targowej, — policyi ogniowej, policyi ubogich i innych gałęzi policyi, które innym sekcyom szczegółowo nie są przydzielone, — dalej nadzór nad szpitalami pod względem zdrowia i ekonomii; — policya zdrowia i inne stanu zdrowia w mieście dotyczące sprawy;

nakoniec — sprawy dotyczące konskrypcyi, rekrutacyi i kwaterunków.

V. sekcya spraw organicznych i oświecenia.

Czynności tej sekcyi:

Wypracowanie wniosku do ustawy gminnej dla miasta Lwowa; — wnioski do zmian w organizacyi urzędów m.; — wypracowanie żądanych przez wyższe rządowe władze objaśnień i projektów w sprawach innym sekcyom szczegółowo nie przydzielonych; — sprawy dotyczące urzędów m., szkół, zakładów wychowawczych i teatrów, jakoteż i sprawy tyczące się prawa obywatelstwa i należności do gminy.

§. 51 z napisem:

B. Ukonstytuowanie biór sekcyjnych — przyjęło zgromadzenie ze zmianą co do ilości radnych pojedyńczym sekcyom przydzielonych.

§. 56 z napisem:

C. Zakres działania sekcyi:

1. Sekcya ma prawo inicyatywy w przedstawianiu wniosków radzie miejskiej;

2. przygotowuje do obrady ogólnej przydzielone jej sprawy, które wszechstronnie rozebrać i rozpoznać i w dokładnem — powodami popartem a zdaniu większości obecnych na posiedzeniu członków sekcyi odpowiadającem sprawozdaniu radzie m. przedłożyć powinna.

Wszelako i mniejszości przysłuża prawo żądać, aby jej zdanie w sprawozdaniu sekcyi umieszczonem było.

3. Obowiązkiem jest sekcyi (w obrębie należących do niej a w §. 50 opisanych czynności) czuwać nad wykonaniem uchwał rady m. i w tym względzie udzielać burmistrzowi, jeżeli zażąda, stosownych rad, aby uchwały rady m. jak najspieszniej wykonanemi były.

§ 57.

Do czuwania nad wykonaniem uchwał rady m. tak w ogólności, jak i dla każdej ważniejszej sprawy w szczególności sekcya odpowiednia delegować może z grona swego radnych albo też innych obywateli miasta.

O niewykonanych lub niestosownie wykonanych uchwałach sekcya wykaz prowadzić i ten wykaz radzie m. przedkładać będzie.

§. 58.

Samowładnie rozstrzygać i działać może sekcya tylko na mocy szczególnego od rady m. pochodzącego upoważnienia.

D. O posiedzeniach sekcyi.

§ 59.

Posiedzenia zwyczajne każdej sekcyi odbywają się przynajmniej raz na dwa tygodnie.

Dzień i godzinę zwyczajnych posiedzeń każda sekcya sama sobie wyznaczy i radę miejską o tem zawiadomi.

Nadzwyczajne posiedzenia zwołuje przewodniczący sekcyi, jeżeli to za potrzebne uzna, albo gdy trzech członków sekcyi tego zażąda.

Okólnik zwołujący posiedzenie i na nim wyznaczony porządek dzienny, oddaje się sekretarzowi w biórze rady m.

E. O specyalnych komisyach.

§. 62.

Radzie miejskiej równie jak i każdej sekcyi służy prawo poruczenia szczegółowych czynności specyalnym komisyom, do których składu obranymi być mają radni lub też inni obywatele.

Rozdział V. O manipulacyi — składający się od §. 64 do 69 — przyjęło zgromadzenie po doczytaniu bez dyskusyi. Brzmi:

§ 64.

O protokole podawczym.

Dla rady m. prowadzonym będzie osobny protokoł podawczy, do którego mają być wpisane wszystkie do rady miejskiej przychodzące wnioski i podania. (d. n.)

Lwów, 18. lutego. (Stan zarazy bydła do 15. lutego b. r.) Dowiadujemy się, że w ostatnich czasach ustała zaraza na bydło w 9 miejscach jako to: w Stekowej w obwodzie Kołomyjskim, w Tustanie i Milowańcach w obwodzie Stanisławowskim, w Mysłowie, Mszańcach, Kobyłowłokach, Janowie i Słobudce ad Janów w obwodzie Tarnopolskim, i w Zahajcach w obwodzie Brzeżańskim, natomiast według sprawozdań wybuchła na nowo w 12 miejscach jako to: w Sokołowie i Niskołyzach w obwodzie Stanisławowskim, w Łuczyńcach w obwodzie Brzeżańskim, w Martynowie starym w obwodzie Stryjskim, w Bystrem, Mszańcu i Wołczu w obwodzie Samborskim, w Nehrybce w obwodzie Przemyskim, nareszcie w Stebniku, Nanowie, Kniazpolu i Paportnie w obwodzie Sanockim.

Tak więc z dniem ostatnim z. m. wykazana liczba 22 miejsc zarazą dotkniętych powiększyła się o 3; przeto obecnie 4 miejsca w Czortkowskim, 3 w Tarnopolskim, tyleż w Stanisławowskim, 4 w Brzeżańskim, 2 w Stryjskim, 3 w Samborskim, 4 w Sanockim, po jednemu w Kołomyjskim i Przemyskim obwodzie, razem 25 są dotknięte zarazą, chociaż w 10 z nich od uspokojenia się zarazy peryod kontumacyjny zaprowadzony został.

W tych 25 miejscach na 9554 sztuk bydła w 116 oborach było dotkniętych zarazą 800 sztuk, z których 138 wraca do zdrowia, 514 padło, 57 dano na rzeź, a 91 w 15 miejscach choruje; oprócz wspomnionych 57 sztuk dano także na rzeź 47 sztuk podejrzanych o zarazę.

Wiedeń, 18. lutego. (Audyencye.) Jego c. k. Apostolska Mość raczył w ciągu dnia wczorajszego udzielać wiele audyencyj prywatnych.

(Rozporządzenie w Pradze względem obchodu konstytucyi.) *Gazeta wiedeńska* donosi: Kr. wydział krajowy czeski na posiedzeniu swojem dn. 14go b. m. pod prezydencyą najwyższego marszałka kraju odbytem, na wniosek kilku członków wydziału krajowego powziął większością głosów następującą uchwałę:

Do c. k. prezydyum namiestnictwa podać prośbę, aby dla kościelnego i solennego obchodu dnia 26. lutego, który jest pierwszą rocznicą ustaw konstytucyjnych od Jego c. k. Apostolskiej Mości państwu i jego częściom nadanych, a w szczególności regulaminu królestwu czeskiemu nadanego, w Pradze i całym kraju odpowiednie rozporządzenia wydało, i zarządziło uroczyste przedstawienie w teatrze krajowym na wieczór dn. 26. lutego.

Wiceprezydent namiestnictwa wydał do burmistrza w Pradze następującą odezwę:

Wielmożny Panie! Już wielokrotnie i z wielu stron zwracano uwagę moją na życzenie, by dzień 26. lutego b. r. mógł być obchodzony uroczyście oświetleniem stołecznego miasta Pragi.

Uznaję i oceniam okazane tem lojalne usposobienie i uczucia wdzięczności dla Jego ces. Mości naszego najmiłościwszego Cesarza i Króla, którym ta manifestacya doda uroczystości.

Ale pod świeżem wrażeniem nieszczęścia, które niedawno to miasto dotknęło, w chwili gdy z prowincyi codziennie nowe dochodzą nas wiadomości o spustoszeniach, nie mógłbym pochwalić manifestacyi, któraby mieszkańców na znaczne narażiła koszta.

Dotknięci nieszczęściem współobywatele z prowincyi odwołują się znowu do uczuć dobroczynności.

Nasuwa się więc myśl, ze najświetniejszym obchodem najwyższego aktu łaski będzie, gdy mieszkańcy Pragi zamiast ponosić koszta wspaniałej manifestacyi przyczynią się stosunkowo do ulżenia współobywatelom w nieszczęściu.

W tym duchu odpowiedziałem osobom, które zwróciły się do mnie, i w tym duchu chciej Pan, panie burmistrzu, odpowiadać i działać.

Przyjm Pan zapewnienie mego zupełnego szacunku. Praga, 14. lutego 1862. Wiceprezydent Kellersperg.

Anglia.

Londyn, 15. lutego. (Wiadomości bieżące.) Ciągłe zatapianie okrętów w porcie Charleston jątrzy Anglików, i równie jak sprawa statku „Trent", więzienie poddanych angielskich w Ameryce północnej i expedycya mexykańska podnieca opozycyę przeciw Earlowi Russell.

Francya.

Paryż, 15. lutego. (Rozprawy nad adresem zapowiedziane.) Rozprawy nad adresem rozpoczną się w przyszłym

tygodniu w senacie i w ciale prawodawczym. Dzisiaj było posiedzenie komisyi adresowej ciała prawodawczego, a jutro zebrać się ma komisya senatu. Zdaje się, iż rozprawy publiczne nie bardzo będą zajmujące.

(Wiadomości bieżące.) Składki dla robotników w Lugdunie i w St. Étienne przez dziennik *le Siecle* zebrane, wynoszą dotąd 200.000 franków. Pomimo zebrania tak znacznej sumy dziennik ten jednak uważa ją za niedostateczną i mniema, iż rząd powinien dokończyć dzieła, które dobroczynność prywatnych rozpoczęła. Budżet francuski wynosić będzie blisko dwa miliardy, powinnyby się więc znaleść w nim z parę milionów dla wsparcia klas pracujących, w tych chwilach, w których zagrozone są zupełnym brakiem pracy.

Z departamentów nadejść mają liczne petycye przeciwko zaprowadzić się mającej opłacie stemplowej na rachunkach i kwitach w prywatnych obrotach. Dziennik *le Pays* donosi, że załatwienie kwestyj finansowych pomiędzy Francyą a Hiszpanią, nie jest jeszcze tak bliskiem jak się spodziewano. Co do rzeczy głównej mocarstwa sa juz w zupełnej zgodzie, wiele jednak prywatnych reklamacyi jest jeszcze do załatwienia.

Wiceadmirał Jurien de la Graviere prowadzić ma główne dowództwo wszystkich sił francuskich w Mexyku, pod niem zaś jenerał Laurence dowodzić będzie wojskiem lądowem. Wiceadmirał prowadzić ma zarazem negocyacye dyplomatyczne i w tym celu dodany został do jego boku p. Dubois de Saligny, dawny poseł francuski w Mexyku.

W sprawie włoskiej *Monitor* zamieścił uwagę następującą: „Wiadomości, jakie nas dochodzą ze wszystkich stron włoskiego półwyspu, sa coraz to silniejszym dowodem konieczności, w jakiej się rząd królewski (piemoncki?) znajdował, zaprowadzenia porządku prawnego w kraju, którego ludność tak zawsze jest skłonną do namiętnych wybuchów wszelkiego rodzaju.“

(Wypadki kochinchińskie.) Dziennik *la Patrie* zamieścił następujace szczegóły o wzięciu warowni Bien Hoa w Kochinchinie: „Odebraliśmy na drodze prywatnych doniesień szczegóły bardzo zajmujące o zdobyciu warowni Bien Hoa, która wraz z Mytho i Saigun jest jedynym z trzech punktów strategicznych niższej Kochinchiny i zapewnia nam stałe posiadanie pięknego tego i zdrowego kraju.“

„Od dawna już uważano, że forpoczty nasze wystawiane były na ciągłe zaczepki armii anamickiej, stojącej w obozie oszańcowanym, opierajacym się o miasto i warownie Bien Hoa. Postanowiono zatem opanować to stanowisko.“

„Kontradmirał Bonnard wyruszył około dnia 10. grudnia na czele trzech tysięcznego korpusu; jednocześnie dywizya łodzi działowych postępowała na kanałach, które otaczają Bien Hoa, i w różnych kierunkach pozycyę tę przerzynają.“

„Atak rozpoczął się dnia 15. grudnia nadedniem. Około godziny ósmej łodzie działowo-parowe pierwszej klasy „l'Avalanche“, „l'Alarme“ i „la Fussée“, tudzież łodzie działowe drugiej klasy nr. 19. i 30. podstąpiły pod samą warownię i otworzyły przeciwko niej ogień silny i dobrze utrzymany.“

„Anamici odpowiadali silnie i wytrwale, wnet też łódź „l'Alarme“ po dwóch godzinach walki osiadła na piasku, marynarze zaś nasi rzucili się na pierwsze fortyfikacye, i zdobyli je przy okrzykach: „Niech żyje Cesarz!“

„Podczas tej walki wojsko lądowe rzuciło się na mury warowni, mocno uszkodzone przez artyleryę korpusu expedycyjnego, i kolumny nasze zdobywały w szturmie cytadelę, panującą nad wszystkiemi fortyfikacyami. Około godziny czwartej wojsko anamickie ustąpiło z warowni, zostawiwszy w naszych rękach znaczny zapas amunicyi i broni. Nazajutrz korpus wojska francuskiego złożony z 101 pułku piechoty, z strzelców pieszej i z dwóch batalionów infanteryi marynarskiej wysłany został w pogoń za armią anamicką.

Straty nasze w potyczce tej pełnej chwały dla wojsk naszych i wielkie nam korzyści przynoszącej, dzięki Bogu były bardzo nieznaczne.“

Równocześnie wojska nasze potykały się z Anamitami na innych punktach, walcząc jak zwykle z największem męstwem i poświęceniem.“

Włochy.

(Demonstracye w Neapolu.) Telegram z Marsylii z dnia 14. lutego donosi, że jenerał Cialdini nakazał koncentracyę wojsk w Umbryi i wzmocnił załogę w Orvieto. Przy demonstracyi antipapieskiej w Neapolu dnia 11go b. m. tłum studentów i młodzieży udał się przed mieszkanie angielskiego konzula, który się jednak nie pokazał pomimo częstych okrzyków. Konzul francuski wyszedł wprawdzie na balkon, lecz w pismie w dzienniku *Pungolo* zamieszczonym oświadczył, iż słyszał tylko okrzyki „niech zyje Francya“ i zadnych innych, mianowicie przeciwko Papieżowi, inaczej wcale nie byłby się pokazał.

(Posiedzenie deputowanych.) Na posiedzeniu izby deputowanych w Turynie z dnia 13go b. m. Bixio interpelował ministeryum względem portu w Ankonie; port ten pod względem wojskowym zupełnie jest nie wystarczającym, braknie mu wody, arsenału i składów na węgle, bez tego zaś fortyfikacye nie odpowiadają celowi, i rząd nie dopełnił tu swej powinności. Według zdania interpelanta Ankona winna być ufortyfikowana od strony morskiej tak, jak od strony lądowej, podobnież Liwurno, Spezzia i Savana fortyfikowane być powinny. W ogóle marynarka znajduje się w bardzo złym stanie, i wypada, ażeby izba wysadziła komisyę rozpoznawczą, jak to w Anglii z wielką korzyścią uczyniono. Minister Menabrea odpowiedział na tę interpelacyę, że w Ankonie arsenału zakładać nie można, zresztą wszystko się dla portu tego uczyni, ażeby mógł być użyty jako stacya do schronienia się okrętów. Kadry dla marynarki są przywrócone; pracuja dla niej w Castelamare, w Spezzii i w Liwurnie; komisya rozpoznawcza jest niepotrzebną. Izba poprzestała na tych oświadczeniach ministra i przeszła do porządku dziennego.

Niemce.

(Fortyfikowanie północnych brzegów.) Na posiedzeniu sejmu związkowego w Frankfurcie z dnia 13go b. m. odczytane zostały sprawozdania i wnioski wydziału w sprawię ufortyfikowania północnych brzegów niemieckich. Wydział wniół wprawdzie, ażeby północne brzegi niemieckie przez związek i na wspólne jego koszta obwarowane zostały; gdy jednak Prusy ufortyfikowanie własnych swych brzegów uważają jako sprawę do związku nienależącą, przeto wydział wnioski swe ograniczyć musi do brzegów nie należących do monarchyi pruskiej. W tym celu wydział wnosi, ażeby sejm związkowy zawezwał wszystkie rzady, niemieckie bez wyjątku, krom rządu pruskiego, do wysłania na własny koszt techników gwoli złożenia komisyi specyalnej, która w przeciagu pięciu tygodni w Hamburgu zebrać się ma.“ Zgromadzenie uchwaliło, iz po upływie trzech tygodni nad tym wnioskiem głosować będzie.

(Rozprawy w izbach pruskich.) Rozprawy nad sprawą hessen-kasselską skończyły się w izbie deputowanych w Berlinie przyjęciem wniosku komisyi większością 241 głosów przeciwko 58. Przed głosowaniem zabrali głos prawie wszyscy mowcy dla czynienia uwag osobistych.

Wniosek nie zwlekania dłużej uznania królestwa włoskiego złożony zestał w izbie deputowanych pruskiej przez dep. Carlowitz, Michaelis i Strohn, i poparty był przez 151 członków. Ażeby usunąć wszelką wątpliwość pod względem tendencyi wniosku, dep. Carlowitz motywował go po krótce ze względem na obecną sytuacyę polityczną, i nadto żądał, ażeby przesłany został komisyi do ocenienia wniosków w sprawie niemieckiej wyznaczonej.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Doniesienia z Warszawy.) W Warszawie, pisze *Gazeta wied.*, pomimo otwarcia kościołów nie zmieniło się usposobienie. Kobiety noszą ciągle suknie żałobne, mężczyzni dla odznaki niskie kapelusze filiowe i czarne czapki, a kapelusze wysokie są ciagle przedmiotem pośmiewiska. Żadnych rozrywek, żadnych nie ma zebrań towarzyskich.

Ostatnie wiadomości.

Paryż, 17. lutego (w nocy). W projekcie do adresu senat względem Włoch oświadcza: że mocno ubolewa nad smutnem zajściem, które sumienia niepokoi. Rząd Jego ces. Mości, uwzględniając żądania narodowe, nie zapomniał o interesach katolicyzmu. Ty Najjaśn. Panie ubolewasz równie jak my, widząc u narodu włoskiego pretensye nieumiarkowane, a z drugiej strony niewzruszony opór. Ale rady W. ces. Mości są mądre, musimy powtórzyć znowu, że i największe dzieła potrzebują umiarkowania, by się ustalić, i że najsłuszniejsze sprawy schodzą na tę drogę przez zbytni opór.

Turyn, 17. lutego. W izbie deputowanych żąda Lafarina traktatu pocztowego z Prusami. Ricasoli odpowiada, że w rzędzie ludów, które dla Włoch okazują większą sympatyę, jest także lud pruski i rząd też objawia życzliwe uczucia swoje reprezentantowi swojemu, który dotąd ciągle pozostawał w Turynie; a poseł włoski na koronacyi przyjmowany był z honorami.

Nowy York. 6. lutego. Słychać, że poseł szwedzki udowodnił rządowi unii bezskuteczność blokady. Seward przygotowuje odpowiedź. Rozchodzi się pogłoska, że do San Francisco przybył kuryer z Acapulko z wiadomością, że w ostatnich dniach stycznia ponieśli Hiszpanie klęskę w wielkiej bitwie u mostu narodowego pod Vera Cruz.

Ateny, 14. lutego. W Nauplii wybuchła rewolucya wojskowa dnia 13go b. m. Powstańcy opanowali miasto i twierdzę, ztąd odeszły tam natychmiast wojska pod dowództwem jenerała Hahna.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 18. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne: mec. pszenicy (81 ℔) 4zł. 96c.; żyta (77 ℔) 3zł. 26c.; jęczmienia (66 ℔) 2zł. 48c.; owsa (44 ℔) 1zł. 39c.; hreczki 3zł. 30c.; grochu 4zł. 50c.; kartofli 1zł. 75c.; — ce-

tnar siana 1zł. 20c.; okłotów 60c.; — sąg drzewa bukowego 12zł. 60c., sosnowego 8zł. 90c. Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany. — Dnia 14. i 17. b. m. nie było dowozu i targu.

Zestawienie przeciętnych cen na targach tygodniowych w Bochni w miesiącu styczniu 1862.

	Mec ważył	Przywieziono	Sprzedano	Płacono w przecięciu za 1 mec w. a.	
	funtów	meców niż. austr		zł.	c.
Pszenicy	85	1850	1850	5	30
Żyta	75	1640	1640	3	30
Jęczmienia	71	1500	1500	2	58
Owsa	51	850	850	1	75
Kartofli	.	350	350	1	35

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w miesiącu styczniu 1862.

Średni stan barometru był 325'''626 miary paryskiej przy temperaturze 0.

Najwyższy 329'''41 dnia 23. wieczorem.

Najniższy 318'''34 dnia 5. wieczorem.

Średnia temperatura była — 4.°92 R., o 1.°03 zimniejsza niż 34letnie przecięcie.

Najwyższa + 2°.7 dnia 26. w południe.

Najniższa — 20°.5 dnia 14. zrana.

Średnia wilgoć powietrza wynosiła 89.97 pr. C.

Największa 97.5 dnia 20. wieczorem.

Najmniejsza 69.6 dnia 4. w południe.

Całkiem pogodnych dni nie było wcale, jak również i mało pochmurnych; bardzo pochmurnych było 13, a całkiem posępnych 18.

Mróz był w 31 dniach, z tych 27 bez odwilży; mgła była w 5 dniach.

Deszcz i śnieg padał w 26 dniach, sam śnieg w 25; jego wysokość wynosiła 315''' 26''.3''', a wysokość całego atmosferycznego osadu 26'''.60, w porównaniu z 20letniem przecięciem większa o 12'''.44.

Wiatr dzielił się w następujący sposób: Pn. 12, Pn. Z. 8, Z. 29, Pd. Z. 7, Pd. 20, Pd. W. 5, W. 10, Pn. W. 2; prąd jego był w ogóle słaby, tylko 1go i 8go burzliwy od zachodu.

Z codziennych zmian przeciętnych na rozmaitych instrumentach astronomicznych przedstawia się następujący przegląd: Codzienny średni stan barometru spadł z 325.'' 603 dnia 2. na 318.'''760 dnia 5go, podniósł się wprawdzie do 9go na 326.'''227, ale do 12go spadł znowu na 321.'''657, poczem stał dość jednostajnie na 329.'''247 do dnia 23go, poczem spadł nieco, a dnia 31go zeszedł nagle na 320.'' 610. Średnia temperatura chwiała się w pierwszych 10 dniach między — 2°.27 R. dnia 5go, a — 7°.73 dnia 7go; doszła dnia 11go do + 0.°67, ale spadła zaraz nazajutrz na — 1.°70, a do 14go na 16.°40, poczem wzrastała zwolna, była 26go + 1.°83, a do 30go spadła na — 3.°03. Średni nacisk pary chwiał się odpowiednio temperaturze między 0.'''35 dnia 14go, a 2.'''01 dnia 26go. Średnia wilgoć powietrza była przez cały miesiąc chwiejna między 82.73 pr. C. dnia 4go, a 94.70 dnia 24go. Wiatr był do 12go na przemian północny i zachodni, zwrócił się do 20go na wschód, a potem był przeważnie południowy. Największa wysokość śniegu, który spadł w 24 godzinach, wynosiła 45''' dnia 11go i wydała 6.'''00 wody. Średni stan Ozonometru spadł z 10.00 dnia 1go powoli na 7.67 dnia 14go, podniósł się już 15go na 9.50, i nie spadł już niżej 8.50 dnia 29go. Średnia elektryczność powietrza osiągła tylko 8go najwyższy stan 5.5, i chwiała się zresztą między 0.5 dnia 20go, a 4.4 dnia 25go; zaś elektryczność ziemi była w ogóle wcale nieznaczna. D. R.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. lutego 1862.

Pora	Barometr w mierze paryz. sprowadzony do 0 Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god zrana	326 38	— 6.2	93.7	południowy	sł.	mgla
2. god. po poł.	325.97	+ 1 0	71 7	„	„	pochmurno
10.god. wiecz.	326.18	— 0 2	83 2	zachodni	„	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. lutego.

Hotel rosyjski: PP Obertyński Hen., z Cieleża. — Jabłonowski Antoni, z Rawy. - Sawicki Kar, z Buczacza.

Hotel europejski: Wybranowski Alex., z Uszkowiec. — Chwistek Adam, z Witkówki. — Niedźwiedzki J. E., z Złoczowa. — Tchornicki K., z Nadyb. — Dwernicki G., z Zawały. — Janicki R., z Raszkowa. — Górski Sew., z Załoziec.

Hotel Langa: Jaworski M., z Kobelnicy. — Gorajski K., z Umierzec. — Bogusz Grac, z Ostałowa.

Hotel angielski: Adler Michał, z Wrocławia — Zarewicz Władysław, z Zawadki.

Pod Tygrysa: Zulauf Jul., c. k. przeł. pow., z Szczerca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. lutego

PP Karczewski P., do Złoty. — Sermak J., adw. kr., do Przemyśla. — Hr. Lanckoroński T., do Poddubiec. - Hr Starzyński B, do Derewni. - Müller L., do Przemanki hetmańskiej. — Jabłonowski Wł., do Tartakowa. — Janiszewski L, do Leszkowa. - Krzysztofowicz Ant., do Więckowiec. — Obertyński L., do Stronibab. — Koncewicz K., do Żółkwi. — Mysłowski Al., do Zubrzec. — Morawski K., do Polorzec. — Jankowski Lud, do Bożykowa.

T E A T R.

Dziś w teatrze niemieckim: **„Rose und Röschen"**, dramat w 4 aktach.

Jutro na scenie polskiej: **„Pan Jowialski"**, komedya w 4 aktach Alex. hr. Fredry.

W sobotę w sali ratuszowej: Koncert pana Nikodema Biernackiego na dochód ubogiej młodzieży akademickiej.

Kurs lwowski.

Dnia 19. lutego		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal austr	6	46	6	52
Dukat cesarski . . .	„ „	6	48	6	54
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	17	11	32
Rubel srebrny rosyjski .	„ „	2	14	2	16
Talar pruski	„	2	5	2	7
Polski kurant i pięciozłotówka .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	75	80	25
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	90	84	25
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	193	75	195	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	80	70	—
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	84	—	84	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wekslí.

Dnia 19. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84.50. Metaliki po 5% za 100 zł. 70.30; po 4½% za 100 zł —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. — ; Węgier —; Galicyi —.— ; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 839; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 199 20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 138 10. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.56. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 136 65.

KRONIKA.

(Profesor Jowett w Oxfordzie), który od sześciu lat pilnie i z korzyścią greckiego języka naucza, który ma zawsze wiele słuchaczy i jest od nich szanowany, pobiera rocznej pensyi tylko 40 f. szt. Od wielu lat uskarzają się wszyscy, że bogata alma mater takie macosze przeznacza wynagrodzenie dla nauczycieli mowy Platona i Homera. Od czasu jednak jak pan Jowett pisał do „Essays and Reviers", nadaremną jest wszelka propozycya o podwyższenie jego pensyi w parlamencie uniwersyteckim. Przyjaciele Jowetta, między nimi hr. Russel, Alfred Tennyson, Maxymilian Müller i inni zebrali przez subskrypcye 2000 f. szt. i chcieli ofiarować ją profesorowi jako wynagrodzenie za sześć lat pracy; Jowett podziękował i nie przyjął.

(Pielgrzymi do ziemi świętej.) Dn. 30 p. m. opuści Marsylię wyprawa pielgrzymów do świętych miejsc Palestyny. Droga potrwa dwa miesiące. Pielgrzymi przepędzą cały wielki tydzień w Jerozolimie, zwiedzą wszystkie ważniejsze punkta aż do góry Karmelu zkąd na Beirut powrócą do Francyi. Koszta podróży wynoszą całkowicie: pierwsza klasa 1250 frank. do 1300 fr., druga 1500 fr. do 1100 fr. Mesażerye pocztowe wydają karty podróżne na cztery miesiące.

(Telegraf sybirski.) Podpułkownik Romanow, który dnia 29. października z Nowego Yorku do Syberyi powrócił donosi, że materyał telegrafowy w Europie zamówiony, wystarczy na linię 2200 wiorst długości. Tak więc najprzód Mikołajewsk i de Cartri z Chabarówką, Władiostokiem i potem Nowogrodzkim drutem telegraficznym złączone zostaną. Pozostanie jeszcze drutu na 200 wiorst dla połączenia Usuri z zatoką Olga. Koszta drutu wynoszą 110.000 rubli srebrnych, zatem 50 rubli na wiorstę. Oprócz tego zamówiono jeszcze cztery parowce za 48.000 rubli srebrnych dla strzeżenia linii nad brzegiem rzek Amuru, Usuri i Sanifon. Największy z tych parowców nazywa się „Telegraf", mniejsze zaś „Goniec", „Czasowoj" i „Starosta". Gazeta „Amur" donosi, że materyał telegraficzny i parowce przywiezie z Hamburga do Amuru statek przewozowy „Gilak" i szoner śrubowy „Zachidn" tudzież najęty okręt o 600 beczkach objętości.

(Potomek Montezumy.) „Siècle" podaje nowego kandydata na tron mexykański, który ma do tego prawo ze swego urodzenia. Pochodzi on ze szczepu monarchów, którzy panowali nad Aztekami, a zajmuje dziś skromne stanowisko nauczyciela gramatyki w kolegium indyjskiem w Mexyku. Nazywa się Chimalpopocam (dymiąca tarcza), którego to imienia używali także wiekopomni członkowie jego. — "Siècle" zasięgnął tych wiadomości z opisów podróży pana Ampere członka akademii francuskiej, który jednak dodaje, że pan Chimalpopocam, aczkolwiek potomek Montezumy nie ma przecież żadnych dumnych zamysłów względem tronu mexykańskiego.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*